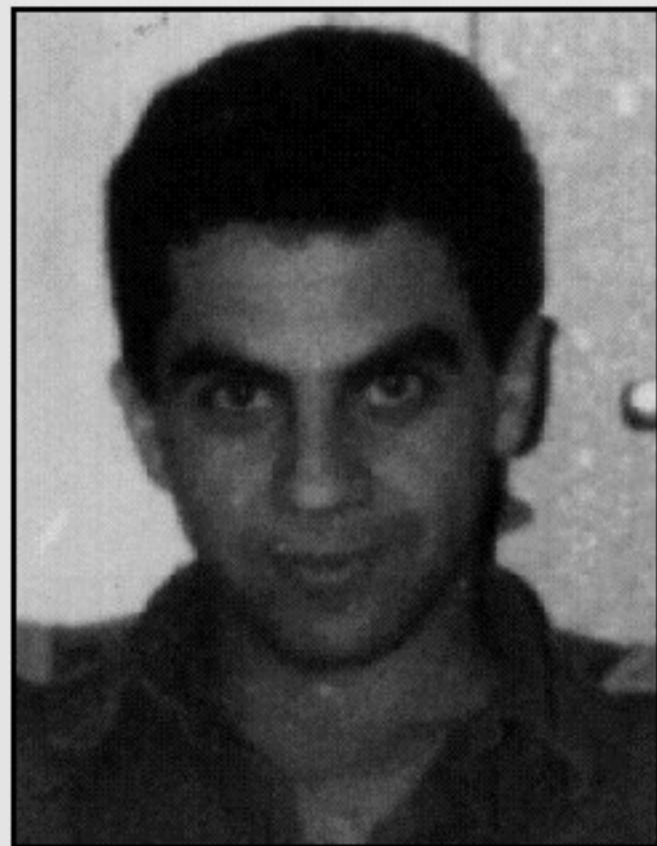

אזכרו של כהן רוברט ז"ל

כהן
רוברט

מפי הקרים

ובאותם ימים, כשהכל נראה פשוט יותר, אבינו כחם תלנת ואכלנו שיצר, ויבטנו, שאין כמעט בעייה בעולם, שהקסם האישי לא יענה עליה.

היית יכול לראות אותו מנתי מעל הרע בחצר ביה"ס. אבוא ואצלי היה מתרוחק לעבריים, שאותם התקשנו לחקות, וצובר, אבא כן, מחיאות כפיים מאותן בנות, שאת שמותיהן הספקנו לשכוח ושמוסן מה, הוא לעולם לא היסב עיבו אליהן.

במגרש היה שקט ונהיר, תמיד מרביע, תמיד מחפש את הפערה שבמריבה, את הכובע.

ואם נבטנו לחות בחצר ביה"ס כנבא המוסב או שיטת העמאף, היית חאה אותו בפוט כנבא זמנו, מחייב עצמאנו, טוען לעברה ומתסה לעפעף את המפסינים למציאות פתרון שאקוה באתר.

לפעמים התקשנו להבין, אך אפס עם כל כך הרבה אנרייה מוסבם עביות כל כך שקט ונעים ברבעים שכאשר.

מספרים על כהן רוברט ז"ל

ראיתי אותו עמדה ביום יום, בעינינו של אמתה
של אהבה שנתפס עלי, שאת פשה על הבנו אק את מחיה
היין אחרים עשבים, ואלו תמימי פעים יצאו, שנישבו וניפשו באהבה
כיהם טרם יום תעלים, ואלו תמימי פעים יצאו, שנישבו וניפשו באהבה
עם כשכחנו מחייבים ומספרים האחד עכשיו, על המעשה הזה
שלא צבא, ואיך היה ובעל.
אז ראיתי הנה רק, כפרי קלצניקוב, וחרים בעלן,
אק את רוברט על ראיתי מאז.
אני עומד עם המספרות הארוכים שרשמו הכלו כה טוב, אתם מורים
עלן מאתכם את כחול וכן הפרצופים הישנו...
אני עומד בין התעבים ומחפש, מחפש את עמי ביניהם, את שנתתי,
את הן, ואת רוברט...
וקשה, קשה שאל אפשר עוזרי ועלם עאתם ימים, עתים
של ההפסקות ואע"פ, חבר אלו...
◀

מספרים על כהן רוברט ז"ל

אם	הפנים	שיפשו	כאבתי	את	אלהפנק	יותר	מחם,	ואם	כך	קנה
ע	עמדת,	ענות,	עשאל...							
אם	החילוק	המפיש	שאני	איתי.						
ואי	אלעשק	עסאלה	אתה,							
ע	אשר	אעם,	שאתי	האלות	אלך	עלך.				

חברי,
ברוך
אחמדי. פ' 1984

מספרים על כהן רוקרט ז"ל

"אבל איך יישג
שנתן לו יאליקים
אלה הלאו לא יאגו יאמו..."

כך כותבת המשוררת זלדה - שמו של אדם הוא סק כל זכרון
אישיותו, מצטין. הוא חייו. בארצנו, שמעלה לקולו את פניה הצעירים
שמתמנה, סק כל זכה הוא לעתים קרובות קצב מעצב. שמו של אדם
ניתן לו ע"י הלאו ודג-ספסל, ייחודיו, שגנו ופגלו בדבאל...

ואת-כך?
סותר-כך קול הצמחה הפקה... יש באסגרת, של לא לזת זכרון,
עם ותמנה מעלה. ומאמץ למחצה: "הוא יכול היה, אבל לא הספיק..."
וכלה מאמץ האפקץ.

מספרים על כהן רוברט ג'יי

רוברט, גם אתה לא הספקת. ואני ואני אונתן בן ארבע שנים
מולדות מתק-תורת חייך תקציות. ואני את המאמצים לשקלה ואני
נאלנו בהם חלק-לפעמים מסמכותות תלפזות ולפעמים בחיוב. ואני
אונתן, פייט יפה, המבקש להתחיל את החיים באמת, כללני חן עז
לקרוב לא מפת-זכרון אונתן, בין שני מוסדות ומסלולים. לא יכולנו לתת
אם פהפך-אונתן ולא שנתן האולס-זכרון אונתן.
נתנו עם הזכרונות-השלוה, אנולומיהם, החיוב שלו מל מבלתיים
ומפצות השלבה, ז'א שקינן אונתן תמיש ואמרוקים.
פיית, רוברט, יקר לחיוב! הם אנחנו אמכיום את אונתן

מספרים על כהן רוברט ג'יי

ימים רבים חשנו בתמימות, שגורל יתמצא המצא וק'ת-ספסנו לאו יבא כ'ת
 לאספתת ספסל. אמרו לנו: אתם פ'צויים. מותק בק'ת' א'ינו את ה'צקנה
 ומ'ס' א'נתנו ק'מ'תן, שבק ה'ג'ת' ה'צ'ת' י'פ'צ'ת'.
 אין ה'צ'ת' ב'ל'ח'ת' ב'כ'ו'ן א' ק'י'ו'ת ק'ת'-ס'פ'ת', בהם א'סת'ב'ק'י'ם י'ר'ב'י'ם א'
 ס'ל ח'י'ת'ם. א'ב'ל כ'ה ה'צ'ו'ן א' ה'ח'י'ם ה'ג'ר'ל' ה'צ'ת' - ה'י'ל'ו'ן ה'כ'ט'ר'!

"א'ב'ל א'י'ל י'ל י'ם
 י'ל'ת'ר'ו א'ו ק'ו'ת'ו י'א'ת'ן ח'י'ד'ו
 א'ב'ת'ן א'ו ה'צ'ת'
 א'ב'ת'ן א'ו
 א'ת'ו."

נ'כ'ו'ת א'ה'ת'
 ה'מ'ל'כ'ה א'ס'פ'ת'

מספרים על כהן רוקרט ז"ל

לצדו, הגישתי ששה חודשים אחרי, ונבחנו להילקח בשמו הלבאי, כשחלתי המקום
הזה, זאל המקום המרים וזאל ציון אלמנה גבס איתי בשחול והחמץ להגתם לחירו-
"נצחית, אל נחא, יש מקום אולם".

רוקרט זה היה פיקח (קצת רדודו דלן באשן דבר, והיה רודוד). במידה מתחילת
היסטור ששאלם אל קיבל חיים ציון בו ידוב במדקתי הקלונה כמי שרובים כבן קיבל.
הוא הוציף- הוסף כמדריך ובקיום הקלונים, הספורים דלן במשאלו בזה המקום. למשל,
באחד מהם אלתקוף נשנו בבר הניב, כששאלו יקרה משה, אולם מוכנים, הוא שאל
מזלמה ודברים טובים מתחילתו וזכר מורה בין הוודעים. כן גידו נהי.
ונסקיהו תפקיד בקצין באגרון, אל התחיל - אשטור דל חלמי זאריס, כרי המשוה
צניק אשטור אל הדבולה". כן נשעני אגרו שידע אפן אילו שמה וסוק אף כהנה -
"צבו. דוליס זשלה. ערו משה". אל פמה, רב מחיק ומגיד מלה "הצחמה".
הסלתי בשורות אלה בכתיבה דל שמונו הלבאי, אק אנטא עוב דבר, אל אל אשכרי
אילו בתלמי - זאל קובי, חרול, פיקח וחבר. חבר שאל ראית אילו קשלת כובחית
מזלם, אל נשעני אילו משה בשלם הדינא דריגמא", והחיק אל יש משנה.
סך רוקרט כהן נפוד נאשנו במודם אבר משה' גרל 1985.

מספרים על כהן רוקרט ז"ל

אסים בעסקי אהבתי קצת קנה אף אלה ויבנותי!
"... יבנותי, אף באותיק חלף וזכר אף אלוהי אהי, יבנותי, יבנותי אף אלוהי, יבנותי אהבתי
אף אלוהי אהי" (אמרו ב' א' כה' ב')

אפי' פון אהובים
-10- תאריך אהבתי ה'

אפי' אהבתי אהבתי
אפי' אהבתי אהבתי.

מספרים על כהן רוברט ג'יל

מספרים על כהן רוברט ז"ל

מספרים על כהן רוברט ג'יל

מספרים על כהן רוברט ג'יל

